

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну магістерську роботу
Тараса Юрійовича Алексєєва

«ВИКОНАВСТВО НА ФЛЕЙТІ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ФОРМ НЕАКАДЕМІЧНОГО МУЗИКУВАННЯ»

(науковий керівник – кандидат мистецтвознавства, ст.викладач І.О. Палій)

Магістерська робота Т. Ю. Алексєєва присвячена актуальній та недостатньо висвітленій у вітчизняному музикознавстві проблемі функціонування флейти в системі сучасних неакадемічних музичних практик. Обрана тема органічно поєднує історико-музикознавчий, виконавський та інтерпретативний підходи й відповідає сучасним тенденціям розвитку музичного мистецтва, що характеризуються активною взаємодією академічної та неакадемічної сфер.

Актуальність теми магістерської роботи зумовлена кількома взаємопов'язаними чинниками. По-перше, у сучасному музичному просторі спостерігається стійке розширення жанрово-стильових меж виконавського мистецтва на духових інструментах, зокрема на флейті, яка дедалі активніше залучається до джазових, рокових, етнічних, world music та ф'южн-проектів. По-друге, у вітчизняному музикознавстві проблема неакадемічного флейтового виконавства досі розглядається фрагментарно, без належної систематизації виконавських прийомів, стильових моделей та інтерпретаційних стратегій. По-третє, сучасна виконавська та педагогічна практика вимагає наукового осмислення нових форматів музикування, що безпосередньо впливають на професійну підготовку флейтистів.

У цьому контексті дослідження виконавства на флейті в неакадемічному середовищі постає як своєчасне й методологічно вмотивоване, здатне заповнити наявні лакуни між академічною традицією та сучасними практиками.

Автор роботи демонструє ґрунтовне знання сучасного стану наукових досліджень з історії флейти, виконавського мистецтва, жанрово-стильового синтезу, джазу, world music та міжкультурних процесів. Теоретичну базу

складають праці провідних українських і зарубіжних дослідників, що дозволяє вибудувати цілісну наукову перспективу та уникнути вузького, однобічного трактування проблеми. Особливо позитивно слід відзначити залучення широкого спектра джерел – від фундаментальних органологічних і виконавських досліджень до сучасних аналітичних та інтерпретативних робіт.

Мета дослідження сформульована чітко та корелює з обраною темою. Завдання логічно структуровані й послідовно реалізуються у змісті роботи. Методологічний апарат відзначається комплексністю: автор поєднує історичний, жанрово-стильовий, виконавський, компаративний та інтерпретологічний методи, що забезпечує багатовимірний аналіз матеріалу та дозволяє розглядати флейту не лише як інструмент, а й як носій специфічного звукообразу в різних культурних контекстах.

Структура магістерської роботи є логічною та відповідає поставленій меті. У першому розділі здійснено ґрунтовний огляд еволюції флейти в межах академічної та неакадемічної музики. Автор переконливо демонструє, що сучасні неакадемічні практики ґрунтуються на потужному академічному фундаменті, накопиченому протягом кількох століть. Особливо цінним є акцент на виконавському аспекті, де історичний матеріал розглядається не декларативно, а в безпосередньому зв'язку з технікою, тембром та інтерпретацією.

Другий розділ становить центральну аналітичну частину дослідження. Аналіз творчості Гербі Манна, Ієна Андерсона та Нестора Торреса відзначається глибиною, деталізованістю та стилістичною чутливістю. Автор не обмежується біографічними відомостями, а пропонує ґрунтовний розгляд виконавських стратегій, тембрової драматургії, технічних прийомів та жанрових моделей. Особливої уваги заслуговує вміння поєднувати аналітичний підхід із виконавським мисленням, що свідчить про високий рівень професійної підготовки автора.

Наукова новизна роботи полягає у комплексному осмисленні флейтового виконавства в контексті сучасних форм неакадемічного музикування. У роботі

вперше систематизовано виконавські прийоми, характерні для джазу, рок-музики і world music напрямів, та показано механізми їх адаптації з академічної традиції. Важливим результатом є також окреслення тембрового та семантичного потенціалу флейти як інструмента, здатного виконувати роль культурного «медіатора» між різними музичними системами.

Практична значущість дослідження полягає в можливості використання його матеріалів у навчальних курсах з виконавської майстерності, історії духових інструментів, ансамблевої гри, а також у виконавській і педагогічній практиці флейтистів. Робота може слугувати методологічною основою для подальших досліджень неакадемічного виконавства.

Зауваження: високо оцінюючи загальний науковий рівень роботи, слід висловити кілька незначних зауважень, що мають рекомендаційний характер.

По-перше, у деяких фрагментах аналітичного викладу можливим є ще більш чітке розмежування між описовим і власне аналітичним рівнями тексту.

По-друге, перспективним видається подальше розширення українського виконавського контексту, зокрема через залучення прикладів сучасних вітчизняних флейтистів, що працюють у неакадемічній сфері. Зазначені зауваження не знижують загальної наукової цінності роботи та можуть бути враховані в подальших дослідженнях.

Запитання:

- 1. Які зміни у трактуванні флейтового тембру Ви вважаєте найбільш суттєвими при переході від академічної до неакадемічної традиції?*
- 2. Які виконавські прийоми є спільними для всіх трьох розглянутих виконавців, незважаючи на різні стилістичні контексти?*

Магістерська робота «Виконавство на флейті в контексті сучасних форм неакадемічного музикування» є завершеним, самостійним науковим дослідженням, виконаним на високому теоретичному та аналітичному рівні. Вона відзначається актуальністю, науковою новизною, методологічною виваженістю та практичною значущістю. Рецензована магістерська робота

відповідає вимогам, що пред'являються до робіт відповідного кваліфікаційного рівня, і заслуговує на високу оцінку, а її автор – Алексєєв Тарас Юрійович – присудження кваліфікації магістра музичного мистецтва.

Кандидат мистецтвознавства,

доцент кафедри оркестрових духових та ударних
інструментів ХНУМ імені І.П.Котляревського

Олександр ОВЧАР